SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 12. marca 2008 *

V zadevi T-345/03,

Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, s sedežem v Atenah (Grčija), ki jo je najprej zastopal S. Pappas, nato N. Korogiannakis, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata C. O'Reilly, zastopnica, in L. Parpala, zastopnik,

tožena stranka,

katere predmet je predlog tožeče stranke za razglasitev ničnosti odločbe o oddaji naročila, ki je predmet javnega razpisa Komisije ENTR/02/55 – CORDIS sklop št. 2, v zvezi z razvojem in zagotavljanjem podpornih storitev Službe Skupnosti za informacije o raziskavah in razvoju (CORDIS),

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, J. Azizi, sodnik, in E. Cremona, sodnica,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. julija 2006,

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Oddaja javnih naročil storitev Komisije je bila do 31. decembra 2002 urejena z določbami Oddelka 1 (členi od 56 do 64a) Naslova IV Finančne uredbe z dne 21. decembra 1977, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 356, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, ESPJ, Euratom) št. 2673/99 z dne 13. decembra 1999 (UL L 326, str. 1), ki je začela veljati 1. januarja 2000 (v nadaljevanju: Finančna uredba).

2 V skladu s členom 56 Finančne uredbe:

„Pri oddaji naročil, katerih vrednost dosega ali presega prage, določene z direktivami Sveta o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, mora vsaka institucija ravnati v skladu z istimi obveznostmi, kot so naložene subjektom držav članic v skladu s temi direktivami.

V ta namen izvedbena pravila, določena v členu 139, vsebujejo ustrezne določbe."

3 Člen 139 Finančne uredbe določa:

„Komisija po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Svetom ter posvetovanju z drugimi institucijami pripravi izvedbena pravila […] Finančne uredbe."

4 V skladu s členom 139 Finančne uredbe je Komisija sprejela Uredbo (Euratom, ESPJ, ES) št. 3418/93 z dne 9. decembra 1993 o izvedbenih pravilih določenih določb Finančne uredbe (UL L 315, str. 1, v nadaljevanju: izvedbena pravila). Člani od 97 do 105 in od 126 do 129 izvedbenih pravil se uporabljajo za oddajo javnih naročil storitev.

5 Člen 126 izvedbenih pravil zlasti določa:

„Direktive Sveta na področju javnih naročil gradenj, blaga in storitev se uporabljajo, ko institucije oddajo naročila, kadar vrednost zadevnih naročil dosega ali presega prage, določene s temi direktivami.“

6 Člen 3(2) Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev (UL L 209, str. 1), kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/52/ES z dne 13. oktobra 1997, ki spreminja tudi direktivi 93/36/EGS in 93/37/EGS o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil blaga in gradenj (UL L 328, str. 1) določa:

„Naročniki zagotovijo, da ni diskriminacije med različnimi ponudniki storitev.“

Dejansko stanje

I – *CORDIS*

7 Obravnavana zadeva se nanaša na splošni razpis ENTR/02/55 v zvezi z razvojem in zagotavljanjem nove različice podpornih storitev Službe Skupnosti za informacije o raziskavah in razvoju (CORDIS) (v nadaljevanju: zadevni razpis). CORDIS

je informacijsko orodje, ki zagotavlja izvedbo evropskih okvirnih raziskovalnih programov. Za potencialne in sedanje udeležence ter druge skupine, ki jih zanima evropski okvirni raziskovalni program, predstavlja glavno službo za objavo in obveščanje. Sestavlja ga večnamenska platforma, ki se prilagaja potrebam uporabnikov, spletne strani, ki so na voljo evropskim raziskovalcem in inovatorjem, ter orodja za širjenje informacij v javnosti.

8 Od leta 1998 je vse podporne storitve za CORDIS zagotavljal en sam pogodbenik, in sicer Intrasoft International SA (v nadaljevanju: sedanji pogodbenik).

9 Sprejetje šestega okvirnega programa Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti, ki prispeva k oblikovanju Evropskega raziskovalnega prostora in k inovacijam (2002–2006) s Sklepom št. 1513/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 (UL L 232, str. 1) pomeni začetek nove faze pri izvajanju CORDIS-a. Komisija se je odločila, da za to novo fazo objavi razpis ter da zadevni projekt obravnavane zadeve razdeli na pet sklopov.

II – *Zadevni razpis, izbrani ponudnik in oddaja spornega naročila*

10 Predhodno obvestilo v zvezi z zadevnim razpisnim postopkom je bilo v Dodatku *Uradnega lista Evropskih skupnosti* (UL S 31) objavljeno 13. februarja 2002. Popravek predhodnega obvestila je bil objavljen v Dodatku *Uradnega lista Evropskih skupnosti* z dne 7. avgusta 2002 (UL S 152).

11 Obvestilo o razpisu za sklope št. 1, 2 in 3 je bilo v Dodatku *Uradnega lista Evropskih skupnosti* (UL S 225) objavljeno 20. novembra 2002.

12 Zvezek A razpisne dokumentacije zadevnega razpisa, naslovljen „Splošno“ (v nadaljevanju: Zvezek A razpisne dokumentacije) med drugim določa:

„Preambula

To je [z]vezek A, ki vsebuje splošne podatke razpisne dokumentacije, ki se uporabljajo za [pet] sklopov.

Za določene dele si oglejte:

[…]

Sklop 2 – Razvoj

(razvoj in vzdrževanje tehnične infrastrukture vseh storitev)

[…]

1.3. Datum začetka in trajanja pogodbe

Pogodbe morajo biti podpisane junija 2003 in začeti veljati 1. julija 2003.

Prvi trije meseci trajanja pogodbe predstavljajo ‚uvajalno obdobje'.

Uvajanje omogoča novim pogodbenikom, da se seznanijo s storitvijo CORDIS. Prejšnja pogodba določa ‚prevzem del'. Novi pogodbeniki tako lahko pristopijo k opravljanju storitev, da bi se pripravili na prevzem storitve najpozneje do konca uvajalnega obdobja.

Uvajanje se ne plača.

Pod pogojem odobritve vodje projekta Komisije in soglasja sedanjega pogodbenika, se lahko deli storitve ali storitev v celoti prevzamejo že med uvajalnim obdobjem (glede plačila storitev prevzetih med uvajalnim obdobjem glej točko 1.7).

[…]

1.7 Načini plačila

Plačilo za vsak sklop se opravi v rokih, določenih z notranjimi pravili Komisije na področju plačila, na naslednji način:

[…]

– če nov pogodbenik prevzame del storitev ali storitev v celoti med uvajalnim obdobjem (glej 1.3), bo ta ponudnik poplačan od dneva dejanskega prevzema dela storitev; […]

[…]

3.3 Ocena ponudb – Merila za oddajo

Naročilo se odda ponudniku, ki predloži stroškovno najbolj učinkovito ponudbo. Uporabijo se naslednja merila za oddajo:

– kvalitativna merila za oddajo;

– cena.

Najprej se izbrana ponudba oceni glede na spodnja kvalitativna merila za oddajo in količnik za ponderiranje posameznega merila.

Merilo	Kvalitativna merila za oddajo	Ponderiranje (največje število točk) za sklope št. 1, 2, 4, 5	Ponderiranje (največje število točk) za sklop št. 3
1	Tehnična ustreznost, skladnost z razpisno dokumentacijo in specifikacijami; predlagani tehnični pristop (funkcionalna izčrpnost, spoštovanje tehničnih zahtev, ustreznost predlaganih tehnologij)	35	[…]
2	Kakovost predlagane metodologije (delovne metode učinkovitosti, uporabnosti, varnosti in zaupnosti; zanesljivost/razpoložljivost/povračilo/ohranjanje storitev; sprejetje boljših praks)	25	[…]
3	Kreativnost, stopnja inovativnosti (vrednost izvirnih idej glede načina uvedbe novosti v storitev)	20	[…]
4	Kakovost predlaganega časovnega razporeda upravljanja pogodb in nadzora (predlagana določila za pravočasno dostavo zahtevanih proizvodov in zagotovitev spoštovanja ciljev, rokov in kakovosti)	20	[…]
5 […] (samo za sklop št. 3)	[…]	[…]	[…]
	Skupaj točk	100	[…]

[…]

4. Tehnične specifikacije

Povzetek

Storitev CORDIS lahko upravlja do pet samostojnih pogodbenikov z naslednjo strokovno usposobljenostjo:

[…]

Pogodbenik iz sklopa št. 2 zagotavlja razvoj tehnične infrastrukture, ki jo uporabljajo pogodbeniki drugih sklopov in Komisija, zlasti skupnega produkcijskega sistema (CPS), sistema za upravljanje internetne vsebine (WCMS), sistema za širjenje informacij (IDS) z vsemi svojimi sestavnimi deli (strežniki WWW, strežniki FTP, BBS, strežnik e-pošta, požarni zid, LAN, WAN, širokopasovni dostop do interneta, itd.). Pogodbenik iz sklopa št. 2 prav tako razvija nova orodja in nove funkcije, katerih del le v poskusne namene. Pogodbenik iz sklopa št. 2 prinese strokovno znanje in izkušnje ter aplikativno programsko opremo storitve, medtem ko pogodbeniki iz vsakega izmed drugih sklopov – in Komisija – nudijo osnovne sestavne dele, to pomeni strojno opremo in sisteme programske opreme, kot so sistemi za upravljanje zbirk podatkov, usmerjevalnik, itd.

[…]“

13 Zvezek B razpisne dokumentacije zadevnega razpisa, naslovljen „Sklop 2 – Vsebina“ (v nadaljevanju: Zvezek B razpisne dokumentacije) navaja podroben opis za del št. 2. Med drugim določa:

„6.2.1. Tehnični in funkcionalni razvoj strukture in postopkov sistema

[…]

Namen te razpisne dokumentacije – na temelju stanja službe CORDIS junija 2002 in v predvidljivi bližnji prihodnosti – je opisati cilje in *osnovne zahteve* glede *tega, kar je* potrebno za spremljanje in razvoj CORDIS. Glede *kako* [načina], so v tej razpisni dokumentaciji določene le *minimalne zahteve*. Ponudnik/pogodbenik mora predložiti vse podatke o načinu, s katerim bo te zahteve izpolnil.

[…]

6.2.3.3. Indeksacija, posebni vidiki in sistematizacija

Možnost predstavitve vsebine z uporabo vnaprej določenih profilov za dosego skupin ciljnih uporabnikov. Za predmete vsebine morajo biti uporabljene tehnike napredne metastrukture in označevanja. Obstaja možnost uporabe proizvodov, ki so na razpolago za uvedbo, na primer, sistematizirane strukture, vendar pa se morajo ti uporabljati na dolgi rok ter biti združljivi s strukturo CORDIS.

[…]

6.8. Prenos na novega pogodbenika

Pogodbenik prenese na novega pogodbenika ali Komisijo – če ta to zahteva zanj – vse ustrezne elemente, kot so zahteve in specifikacije zasnove, načrt dobave, izvorno

kodo, postopke, načrte testiranja, načrte prehoda, rezultate ter vso dokumentacijo v kakršni koli obliki (na papirju in v elektronski [različici]). Licence proizvodov, ki so bile pridobljene in/ali prevzete od prejšnjega (prejšnjih) pogodbenika (pogodbenikov), se prav tako načrtno prenesejo na novega pogodbenika ali na Komisijo.“

14 Komisija je isti dan potencialnim ponudnikom izročila CD-ROM, ki je vseboval podatke o računalniški strojni in programski opremi, ki je bila takrat v uporabi (v nadaljevanju: CD 1).

15 Komisija je 20. decembra 2002 potencialnim ponudnikom izročila drugi CD-ROM, ki je vseboval dodatne tehnične informacije (v nadaljevanju: CD 2).

16 Komisija je konec meseca decembra 2002 kupila programsko opremo, imenovano „Autonomy“, ki je kontekstno iskalno orodje, ki končnim uporabnikom CORDIS omogoča usmerjena iskanja v bazah podatkov CORDIS in večjezikovna terminološka iskanja.

17 Komisija je 7. januarja 2003 organizirala informativni dan, kot je bil določen v točki 1.6 Zvezka A razpisne dokumentacije.

18 Komisija je 5. februarja 2003 na začasni spletni strani, posebej namenjeni zadevnemu razpisu, objavila povzetek o vsej informacijski strojni in programski opremi, ki je bila takrat v uporabi (v nadaljevanju: inventarni seznam).

19 Komisija je 18. februarja 2003 poleg tega na navedeni spletni strani objavila dokument z naslovom „Superquest – Implementation of Release 6 and beyond“. Ta dokument z dne 6. februarja 2003 in z naslovom „projekt“ je pripravil sedanji pogodbenik. Vseboval je tehnične specifikacije za uporabo programske opreme Autonomy ter priporočilo za nakup navedene programske opreme.

20 Družba Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, tožeča stranka, je 9. marca 2003 skupaj z belgijsko družbo vložila ponudbo za projektni sklop št. 2 (v nadaljevanju: sporno naročilo).

21 Končni rok za oddajo ponudb je bil v razpisni dokumentaciji določen za 19. marca 2003.

22 Ponudbe so bile odprte 26. marca in 1. aprila 2003.

23 Razpisna ocenjevalna komisija se je med 27. marcem in 19. junijem 2003 večkrat sestala.

24 Ocenjevalna komisija je 19. junija 2003 sestavila poročilo, ki je v zvezi s ponudbo tožeče stranke med drugim vsebovalo naslednje ugotovitve:

Merila	Ugotovitve	Točke
Tehnična ustreznost, skladnost z razpisno dokumentacijo […]	Predlagana tehnična platforma temelji na J2EE (zaradi FP6, eEurope, itd.), postavljena na NCA, vendar malo natančna glede načinov priprave in ohranjanja NCA. Dobra splošna utemeljitev J2EE in povezanih prednosti. Predlog WCMS, ki je odvisen od izbire ES; prevzem funkcij, ki jih izvršuje izbrani WCMS. Analiza, itd., predpostavke učinkovitosti, ki temeljijo na [programski opremi] Autonomy, so splošno opisne in zajemajo elemente, povzete po uporabniških pogojih širjenja 6 CORDIS, ki so na voljo na [spletni] strani razpisa 2002. […] […] Na splošno je poznavanje zahtev in potrebne tehnologije zadovoljivo in upravičuje višje ocene. Vendar pa vsebuje veliko odvečnih podrobnosti in podvajanj, manjkajo pa konkretni predlogi. Preveč izrazov „bodo upoštevani“ in „najdene bodo rešitve“ brez pomena.	21,6/35
Kakovost predlagane metodologije […]	[…] […] […] Dobra, ampak splošna navedba vrst zasnove in ponovne uporabe programske opreme. […] […]	14,8/25

Kreativnost, stopnja inovativnosti […]	[…] […] […]	12,8/20
Kakovost predlaganega časovnega razporeda, upravljanja pogodb in nadzora […]	[…] […] […] […] […] […]	12,8/20

25 Ocenjevalna komisija je nazadnje predlagala, da se za sporno naročilo sprejme ponudbo belgijske družbe Trasys. Oprla se je na rezultate kvalitativne in finančne ocene tožeče stranke in družbe Trasys, ki je bila taka:

Ime	Kvalitativna merila za oddajo/Točke				
	št. 1 (35)	št. 2 (25)	št. 3 (20)	št. 4 (20)	Skupaj (100)
Tožeča stranka	21,6	14,8	12,8	12,8	62,0
Trasys	25,6	16,2	14,0	13,8	69,6

Ime	Celotna cena (euri)	Točke za kakovost	Razmerje kakovost/cena
Tožeča stranka	6.095.001,16	62,0	10,17
Trasys	5.543.392,07	69,6	12,56

26 Komisija je 16. julija 2003 sprejela predlog ocenjevalne komisije in oddala sporno naročilo družbi Trasys (v nadaljevanju: izbrani ponudnik). Ta je v svoji ponudbi navedla, da bo spremenljiv del v višini najmanj 35 %, odvisno od poteka del spornega naročila, dan v podizvajanje sedanjemu pogodbeniku.

27 Komisija je z dopisom z dne 1. avgusta 2003 tožečo stranko obvestila, da njena ponudba ni bila sprejeta.

Postopek in predlogi strank

28 Tožeča stranka je 30. septembra 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

29 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– odločbo Komisije, s katero je ta njeno ponudbo ocenila kot nezadovoljivo, razglasi za nično;

– Komisiji naloži, da ponovno oceni njeno ponudbo;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

30 Tožena stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

31 Tožeča stranka je z dopisom, vloženim v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. septembra 2004, zahtevala možnost pisnega odgovora na dupliko.

32 Sodišče prve stopnje je 26. oktobra 2004 obvestilo tožečo stranko o odločitvi, da se tej zahtevi ne ugodi.

33 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje sklenilo, da začne ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 svojega Poslovnika stranki z dopisoma z dne 20. junija 2006 pozvalo, da pisno odgovorita na dodatna vprašanja.

34 Stranki sta z dopisoma, vloženima v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 30. junija 2006, odgovorili na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje.

35 Stranki sta podali ustne navedbe in odgovorili na vprašanja, ki jima jih je Sodišče prve stopnje postavilo na obravnavi 13. julija 2006.

36 Tožeča stranka je z dopisom z dne 24. julija 2006 predložila dodatne obrazložitve svojih ustnih navedb.

37 Sodišče prve stopnje je 14. septembra 2006 odločilo, da začne ustni postopek.

38 Sodišče prve stopnje je z dopisoma z dne 15. septembra 2006 od tožeče stranke zahtevalo, da predloži pisni izračun, opravljen med obravnavo, ter razloži vsako izmed stopenj izračuna.

39 Tožeča stranka je na ta dopis odgovorila z dopisom, vloženim 26. septembra 2006.

40 Komisija je z dopisom, vloženim 22. novembra 2006, predložila svoja stališča glede zgoraj navedenega pisnega odgovora.

41 Sodišče prve stopnje je 6. decembra 2006 odločilo, da zaključi ustni postopek.

Pravo

I – *Obseg ničnostne tožbe*

42 Tožeča stranka s prvim tožbenim predlogom predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je ta njeno ponudbo ocenila kot nezadovoljivo. Z drugim tožbenim predlogom tožeča stranka predlaga, da se Komisiji naloži, naj ponovno oceni njeno ponudbo.

43 Glede prvega tožbenega predloga je treba ugotoviti, da Komisija ni odločila, da ponudba tožeče stranke ni bila zadovoljiva.

44 Poleg tega je tožeča stranka s tem, da je na kopiji odločbe o oddaji spornega naročila, predloženi Sodišču prve stopnje v prilogi k tožbi, vpisala besedi „izpodbijana odločba“, sama pokazala, da navedeni akt šteje za predmet svojega predloga za razglasitev ničnosti.

45 Zato je namen prvega tožbenega predloga razglasitev ničnosti odločbe o oddaji spornega naročila drugemu ponudniku, katerega ponudba se je štela za boljšo, in ne tožeči stranki (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

46 Glede drugega tožbenega predloga je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Skupnosti v okviru preizkusa zakonitosti, ki ga opravlja, institucijam ne more naložiti ravnanja, ampak mora zadevni organ sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, izdane v okviru ničnostne tožbe (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. januarja 1998 v zadevi Ladbroke Racing proti Komisiji, T-67/94, Recueil, str. II-1, točka 200, in z dne 15. septembra 1998 v združenih zadevah European Night Services in drugi proti Komisiji, T-374/94, T-375/94, T-384/94 in T-388/94, Recueil, str. II-3141, točka 53).

47 Iz tega sledi, da je treba drugi tožbeni predlog zavreči kot nedopustnega, zato ker se z njim skuša doseči naložitev ravnanja Komisiji.

II – *Predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe*

A – *Tožbeni razlogi*

48 Tožeča stranka v podporo ničnostni tožbi navaja štiri tožbene razloge, ki so razdeljeni na več delov.

49 S prvim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da Komisija, po eni strani, ni posredovala podatkov, ki jih je zahtevala tožeča stranka, in, po drugi strani, ni obrazložila svojih aktov. Zlasti, prvič, meni, da je Komisija na zahtevo za predložitev podatkov, postavljeno med razpisnim postopkom, odgovorila šele po končnem roku za oddajo ponudb. Drugič, meni, da ji Komisija ni posredovala celotnih izpiskov domnevnega ugodnega priporočila, predstavljenega Svetovalnemu odboru za naročila in pogodbe glede njene ponudbe in ponudbe izbranega ponudnika. Tretjič, tožeča stranka meni, da ji Komisija ni dala na voljo podatkov glede imen podizvajalcev izbranega ponudnika. Četrtič, tožeča stranka trdi, da je pri ocenjevanju ponudb sodeloval dodatni odbor, ki ni določen v izvedbenih pravilih. Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija, prvič, s tem da je v razpisni dokumentaciji zahtevala neodplačno uvajalno obdobje, in drugič, s tem da vsem potencialnim ponudnikom ni dala na voljo več pomembnih tehničnih informacij vse od začetka razpisnega postopka, kršila načelo enakega obravnavanja ponudnikov, določeno v členu 126 izvedbenih pravil in v členu 3(2) Direktive 92/50. S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je Komisija pri presoji tako njene ponudbe kot ponudbe izbranega ponudnika storila očitno napako. Tožeča stranka nazadnje v repliki trdi, da Komisija ni opredelila jasnih in objektivnih ocenjevalnih pravil za zadevni razpis.

50 Sodišče prve stopnje meni, da je primerno najprej preučiti drugi tožbeni razlog v delu, kjer tožeča stranka navaja kršitev načela enakega obravnavanja ponudnikov vse od začetka razpisnega postopka.

B – *Drugi tožbeni razlog: nespoštovanje načela enakega obravnavanja ponudnikov.*

51 Drugi tožbeni razlog temelji, prvič, na zahtevi po neodplačnem trimesečnem uvajalnem obdobju in, drugič, nezmožnosti dostopa do določenih tehničnih podatkov.

1. Prvi del drugega tožbenega razloga: zahteva po neodplačnem trimesečnem uvajalnem obdobju

a) Trditve strank

52 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila splošno prepoved diskriminacije med ponudniki, kot je priznana s splošnim načelom prava Skupnosti ter določena v členu 56 Finančne uredbe in členu 3(2) Direktive 92/50. Trdi, da zahteva po neodplačnem uvajalnem obdobju določa finančno omejitev vsem morebitnim ponudnikom, z izjemo sedanjega pogodbenika, ki je deležen enakovredne ugodnosti, saj le njemu ni treba v finančno ponudbo vključiti stroška, ki se nanaša na trimesečno neodplačno uvajalno obdobje.

53 Tožeča stranka trdi, da je dejstvo, da sedanji pogodbenik tvori „konzorcij“ z izbranim ponudnikom – ki je bil za sporno naročilo izbran zaradi njegove ugodnejše finančne ponudbe – slednjemu omogočilo izkoristiti finančne prednosti v nasprotju z načelom enakega obravnavanja ponudnikov.

54 Tožeča stranka meni, da bi se njena ponudba uvrstila bolje, če bi bilo razmerje kakovost/cena izračunano z nevtralizacijo stroškov, ki so neločljivo povezani z uvajalnim obdobjem. Glede tega tožeča stranka trdi, da je treba stroške uvajalnega obdobja odšteti od cene njene ponudbe.

55 Nazadnje tožeča stranka ugovarja točki 1.3, peti pododstavek, Zvezka A razpisne dokumentacije. Meni, da ta določba daje sedanjemu pogodbeniku možnost zavrnitve prevzema storitev s strani novega pogodbenika pred iztekom trimesečnega uvajalnega obdobja.

56 Tožena stranka najprej poudarja, da izbrani ponudnik ni isti kot sedanji pogodbenik. Izbrani ponudnik naj bi imel s sedanjim pogodbenikom le razmerje podizvajanja in naj bi bil zato nov pogodbenik za sporno naročilo.

57 Tožena stranka nadalje meni, da sama zahteva po neodplačnem uvajalnem obdobju ne predstavlja kršitve načela enakega obravnavanja ponudnikov. Očitno naj bi bilo, da pri prevzemu tako obširne pogodbe, kot je ta, katere predmet je sporno naročilo, od novega pogodbenika ne bi bilo mogoče pričakovati, da bo operativen od prvega dneva. Ker bi bilo uvajalno obdobje za vsakega novega pogodbenika začetno obdobje, ne bi bilo plačano.

58 Tožena stranka zato zavrača trditev, v skladu s katero naj bi izbrani ponudnik neupravičeno izkoristil določene finančne prednosti.

59 Tožena stranka glede trditve tožeče stranke, da je prevzem storitev med uvajalnim obdobjem odvisen od naklonjenosti sedanjega pogodbenika, trdi, da naj bi prejšnja pogodba, sklenjena s sedanjim pogodbenikom, določala obveznost pravočasne priprave prevzema storitev s strani novega pogodbenika. Poleg tega naj bi bil sedanji pogodbenik dolžan v celoti sodelovati z novim pogodbenikom.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

i) Uvodna opomba

60 Kot je bilo priznano z ustaljeno sodno prakso, načelo enakega obravnavanja zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako (sodbi Sodišča z dne 19. oktobra 1977 v združenih zadevah Ruckdeschel in drugi, 117/76 in 16/77, Recueil, str. 1753, točka 7, in z dne 13. decembra 1984 v zadevi Sermide, 106/83, Recueil, str. 4209, točka 28).

61 Vendar ima na področju oddaje javnih naročil načelo enakega obravnavanja med ponudniki posebno težo. Poudariti je namreč treba, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je naročnik dolžan spoštovati načelo enakega obravnavanja ponudnikov (sodbi sodišča z dne 21. novembra 2001 v združenih zadevah Lombardini in Mantovani, C-285/99 in C-286/99, Recueil, str. I-9233, točka 37, in z dne 19. junija 2003 v zadevi GAT, C-315/01, Recueil, str. I-6351, točka 73).

62 Prvi del drugega tožbenega razloga je treba preučiti ob upoštevanju zgoraj navedenih načel.

ii) Domnevna kršitev načela enakega obravnavanja ponudnikov

1. Splošno

63 Najprej je treba poudariti, da tožeča stranka Komisiji očita, da je s tem, da je v razpisni dokumentaciji zahtevala neodplačno uvajalno obdobje, kršila načelo enakega obravnavanja.

64 Glede na sodno prakso (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. marca 2005 v zadevi AFCon Management Consultants in drugi proti Komisiji, T-160/03, Recueil, str. II-981, točka 75 in navedena sodna praksa) je Komisija po mnenju tožeče stranke kršila enakost možnosti vseh ponudnikov.

2. Diskriminatorni značaj zahteve za neodplačno uvajalno obdobje

Splošno

65 Tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja ponudnikov, kot je določeno v členu 3(2) Direktive 92/50 in člena 126 izvedbenih pravil.

66 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v skladu s točko 1.7 Zvezka A razpisne dokumentacije zahteva po neodplačnem uvajalnem obdobju brez razlike velja za vse ponudbe.

67 Zato se postavlja vprašanje, ali je zahteva v razpisni dokumentaciji po neodplačnem uvajalnem obdobju po naravi diskriminatorna.

Prednost, neločljivo povezana z zahtevo po neodplačnem uvajalnem obdobju, za sedanjega pogodbenika in za ponudnika, ki je nanj vezan v okviru pogodbe o podizvajanju

68 Ugotoviti je treba, da je namen zahteve po uvajalnem obdobju – ki novemu pogodbeniku omogoča, da se seznani s starejšo različico tehnologije, ki bo nadomeščena – ohranitev visoke ravni kakovosti storitve, ki jo je treba zagotoviti, v tem obdobju. Vendar je treba v zvezi s tem ugotoviti, da gre za obdobje med katerim je, prvič, opravljanje zadevnih storitev še odplačno na podlagi pogodbe, sklenjene s sedanjim pogodbenikom, in drugič, novi pogodbenik še ni v stanju, ko bi lahko v celoti zagotovil kakovost storitev, ki se zahteva za uporabo nove različice tehnologije. Tako je uvajalno obdobje določeno v interesu samega novega pogodbenika, kar mu omogoča, da se v celoti in pravočasno seznani s tehnologijo, s katero bo moral delati, medtem ko zdaj lahko zagotavlja le omejeno opravljanje storitev. Glede na zgoraj navedeno dejstvo, da tako uvajalno obdobje ni odplačno, torej kot tako ni diskriminatorno.

69 Vendar gre po mnenju tožeče stranke v obravnavanem primeru za poseben položaj, v katerem je sedanji pogodbenik po objavi razpisne dokumentacije, ki določa neodplačno uvajalno obdobje, in sicer dejstvo, da naj bi bilo določeno, da je slednji podizvajalec enega izmed podjetij, ki je oddalo ponudbo za sporno naročilo, kar povzroči diskriminatornost tovrstne zahteve.

70 Glede tega Sodišče prve stopnje poudarja, da prednost, ki jo pridobi sedanji pogodbenik z uvajalnim obdobjem, ni posledica kakršnega koli vedenja naročnika. Razen če bi bil tak pogodbenik sistematično izključen iz novega javnega razpisa ali bi bilo prepovedano, da se mu del naročila odda v podizvajanje, je prednost, katere ugodnosti koristi sedanji pogodbenik ali ponudnik, ki je vezan nanj v okviru pogodbe o podizvajanju, dejansko neizogibna, ker je neločljivo povezana z vsemi položaji, v katerih se je naročnik odločil, da opravi postopek javnega razpisa za oddajo naročila, ki ga je do takrat izvajal en sam pogodbenik. Ta okoliščina predstavlja na neki način „dejansko neločljivo povezano prednost“.

71 V zvezi s tem Sodišče prve stopnje poudarja, da je Sodišče nedavno presodilo, da Direktiva 92/50 in druge direktive, ki se nanašajo na oddajo javnih naročil, nasprotujejo nacionalnemu pravilu, v skladu s katerim ponudnik, ki je bil zadolžen za raziskavo, preizkušanje, preučevanje ali razvoj gradnje, blaga ali storitve, ne sme predložiti ponudbe za javno naročilo teh gradenj, tega blaga ali teh storitev, ne da bi mu bilo omogočeno, da bi dokazal, da v okoliščinah konkretnega primera, izkušnje, ki jih je pridobil, niso mogle izkriviti konkurence (sodba Sodišča z dne 3. marca 2005 v združenih zadevah Fabricom, C-21/03 in C-34/03, Recueil. str. I-1559, točka 36).

72 Če v skladu z navedeno sodbo celo izredno znanje, ki ga je ponudnik pridobil zaradi gradenj, neposredno povezanih s pripravo zadevnega postopka oddaje naročila s strani samega naročnika, nima za posledico avtomatične izključitve iz navedenega postopka, bi morala biti torej njegova udeležba še toliko manj izključena, ker je to izredno znanje zgolj posledica dejstva, da je sodeloval, skupaj z naročnikom, pri pripravi javnega razpisa.

Vprašanje nevtralizacije prednosti, neločljivo povezane z zahtevo po neodplačnem uvajalnem obdobju

73 Iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 71, prav tako izhaja, da načelo enakega obravnavanja ponudnikov ne zahteva od naročnika, da popolnoma nevtralizira vse prednosti, ki jih ima ponudnik, kadar je sedanji pogodbenik njegov podizvajalec.

74 Priznanje, da je treba z vseh vidikov nevtralizirati prednosti sedanjega pogodbenika ali ponudnika, ki je z njim povezan v okviru pogodbe o podizvajanju, bi imelo poleg tega posledice, ki bi bile v nasprotju z interesi storitve institucije, ki je naročnik, saj bi ji taka nevtralizacija povzročila dodatne stroške.

75 Vendar spoštovanje načela enakega obravnavanja zahteva, v teh posebnih okoliščinah, tehtanje zadevnih interesov.

76 Da bi se tako, kolikor je mogoče, spoštovalo načelo enakega obravnavanja ponudnikov in izogibalo posledicam, ki so v nasprotju z interesi storitev institucije, ki je naročnik, je treba nevtralizirati tudi morebitne prednosti sedanjega pogodbenika ali ponudnika, ki je z njim povezan v okviru pogodbe o podizvajanju, ampak zgolj kadar je to nevtralizacijo tehnično enostavno opraviti, ko je ekonomsko sprejemljiva, in če se z njo ne krši pravic sedanjega pogodbenika ali navedenega ponudnika.

77 Sodišče prve stopnje v zvezi s tehtanjem zadevnih interesov z ekonomskega vidika poudarja, da načelo enakega obravnavanja med ponudniki izhaja iz določb Oddelka

1 (členi od 56 do 64a) Naslova IV Finančne uredbe. Člen 2 Finančne uredbe, ki je del določb, ki določajo splošna načela v navedeni uredbi, določa, da se „[d]odeljena proračunska sredstva […] uporabljajo skladno z načeli gospodarnosti in dobrega finančnega upravljanja“. Poleg tega v skladu s členom 248(2) ES dobro finančno upravljanje pomeni splošno pravilo ureditve Skupnosti, določeno v Pogodbi, katerega spoštovanje zagotavlja Računsko sodišče Evropskih skupnosti.

78 Tako kot izhaja iz točke 68 zgoraj, v obravnavanem postopku ne le, da je opravljanje zadevnih storitev med uvajalnim obdobjem še odplačno na podlagi pogodbe, sklenjene s sedanjim pogodbenikom, temveč tudi novi pogodbenik še ni v stanju, da bi lahko v celoti zagotovil kakovost storitev, ki se zahteva za uporabo nove različice CORDIS-a. Poleg tega uvajalno obdobje omogoča ne le zagotovitev najbolj primerne uresničitve kvalitativnih ciljev, določenih v razpisu, temveč tudi to, da se samemu novemu pogodbeniku da možnost, da izkoristi ugodnosti uvajalnega obdobja.

79 Tako glede na to, da na eni strani pravice sedanjega pogodbenika niso kršene, in da bi bilo, na drugi strani, dvojno plačilo uvajalnega obdobja v nasprotju z enim izmed osnovnih načel prava oddaje javnih naročil, ki določa zlasti poenostavitev pridobitve zahtevanih storitev na ekonomsko najugodnejši način, bi bila opustitev zahteve po neodplačnem uvajalnem obdobju le zato, ker bi bil eden izmed potencialnih ponudnikov lahko povezan s sedanjim pogodbenikom v okviru pogodbe o podizvajanju, za izvršitev zadevnega naročila, pretirana.

80 Zato je treba ugotoviti, da se v obravnavanem primeru zaradi potencialne prednosti ponudnika, ki je s sedanjim pogodbenikom povezan v okviru pogodbe o podizvajanju, ne zahteva, da naročnik v izogib kršitvi načela enakega obravnavanja ponudnikov opusti zahtevo po neodplačnem uvajalnem obdobju v razpisni dokumentaciji.

3) Možnost zavrnitve prevzema storitev s strani novega pogodbenika pred iztekom trimesečnega uvajalnega obdobja

81 Glede domnevne možnosti zavrnitve prevzema storitev s strani novega pogodbenika pred iztekom trimesečnega uvajalnega obdobja1.3 Zvezka A razpisne dokumentacije „ni izključeno, pod pogojem odobritve vodje projekta Komisije in soglasja sedanjega pogodbenika, da se deli storitve ali storitve v celoti prevzamejo že med uvajalnim obdobjem“. Poleg tega je v točki 1.7. Zvezka A razpisne dokumentacije navedeno, da „če nov pogodbenik prevzame del storitev ali storitve v celoti med uvajalnim obdobjem (glej 1.3), bo ta ponudnik poplačan od dneva dejanskega prevzema delov storitev“.

82 Sodišče prve stopnje v zvezi s tem ugotavlja, da je treba oddajo „pod pogojem […] soglasja sedanjega pogodbenika“ razumeti ob upoštevanju vseh pogojev, določenih za potek prevzema podpornih storitev za CORDIS in zlasti ob upoštevanju prejšnje pogodbe, sklenjene med Komisijo in sedanjim pogodbenikom.

83 V zvezi s potekom prevzema podpornih storitev za CORDIS s strani novega pogodbenika iz točke 3.2.1.2 Priloge II prejšnje pogodbe, kot je bila spremenjena z dodatkom št. 2, izhaja, da je bil sedanji pogodbenik dolžan pripraviti in prispevati k popolnemu, pravočasnemu in obzirnemu prevzemu s strani prihodnjih pogodbenikov ter v celoti sodelovati s prihodnjim pogodbenikom, da bi zagotovil kontinuiteto visokih meril kakovosti podpornih storitev za CORDIS med obdobjem prevzema.

84 Sedanji pogodbenik se je zato, da ne bi kršil svojih pogodbenih obveznosti, moral na podlagi svoje obveznosti aktivnega sodelovanja uskladiti z zahtevami morebitnega skrajšanja trimesečnega uvajalnega obdobja.

85 Nazadnje, tožeča stranka ni dokazala, zakaj bi imel z ekonomskega vidika sedanji pogodbenik interes, da nasprotuje predčasnemu prevzemu podpornih storitev za CORDIS s strani novega pogodbenika, ob upoštevanju dejstva, da sedanji pogodbenik v nobenem primeru ne bi izgubil pravice do plačila do izteka svoje pogodbe.

86 Zato je treba na podlagi navedenega ugotoviti, da točka 1.3, peti pododstavek, Zvezka A razpisne dokumentacije sedanjemu pogodbeniku ne omogoča, da bi zavrnil prevzem podpornih storitev za CORDIS s strani novega pogodbenika pred iztekom trimesečnega uvajalnega obdobja.

87 Trditev, ki jo je v zvezi s tem podala tožeča stranka, je treba zato zavrniti.

88 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba prvi del drugega tožbenega razloga zavrniti.

2. Drugi del drugega tožbenega razloga: nedajanje na voljo več pomembnih tehničnih informacij vsem potencialnim ponudnikom vse od začetka razpisnega postopka

89 Tožeča stranka Komisiji očita, da vsem potencialnim ponudnikom ni dala na voljo dveh vrst ustreznih tehničnih informacij, in sicer, prvič, informacij v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy s strani Komisije in, drugič, podatkov, ki se nanašajo na tehnične specifikacije in izvorno kodo CORDIS-a.

a) Trditve strank

i) Dostop do podatkov v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy

90 Tožeča stranka trdi, da Komisija vsem potencialnim ponudnikom ni pravočasno posredovala podatkov v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy.

91 Razpisna dokumentacija in splošni tehnični dokumenti, dani na voljo potencialnim ponudnikom, se nikakor ne nanašajo na dejstvo, da je bila z nakupom programske opreme Autonomy dejansko najdena rešitev za številne tehnične probleme, do katerih pride v CORDIS-u.

92 Tožeča stranka meni, da je programska oprema Autonomy „eden od temeljnih kamnov“ CORDIS-a. Trdi, da gre za inteligentni operacijski sistem, ki omogoča avtomatizacijo operacij za vse oblike podatkov, ki se sedaj uporabljajo za upravljanje komunikacij in opravil. Njegova bistvena tehnologija vzpostavlja avtomatično osnovo razvrščanja, hipertekstovne povezave, zbiranja in upravljanja nestrukturiranih podatkovnih profilov, kar omogoča avtomatično dobavo velikih količin personaliziranih podatkov.

93 V zvezi s sklopom št. 1 tožeča stranka razlaga, da ta ureja zbiranje in pripravo podatkov ter priporočil Komisiji za storitve za končne uporabnike. Ponudba za sklop št. 1 bi na primer lahko vsebovala tudi ugotovitev o potrebi dodatnega iskalnega programa, ki bi na temelju osebnega iskanja napravil razliko med določenimi podatki, vsebovanimi v CORDIS-u, kot npr. pri angleškem izrazu „the bank“, ki hkrati pomeni „banko“ in „breg“. Namen spornega naročila je iskanje rešitev v zvezi s tem.

94 Tožeča stranka iz tega sklepa, da jo je pomanjkanje informacij v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy na začetku razpisnega postopka prisililo v to, da je ponovno opredelila celotno tehnično zgradbo in pregledala člane osebja, ker je vpeljava programske opreme Autonomy vplivala na veliko drugih funkcij.

95 Nasprotno bi lahko izbrani ponudnik ob podpori svojega bodočega podizvajalca, ki je bil sedanji pogodbenik, vsa svoja sredstva namenil najboljši mogoči tehnični obdelavi ponudbe z uporabo svojih privilegiranih podatkov.

96 Tožeča stranka izpodbija trditve Komisije, v skladu s katerimi je bila slednja odprta za uporabo boljšega sistema sistematizacije od tistega, ki ga vsebuje programska oprema Autonomy. Po mnenju tožeče stranke je tak pristop protisloven, saj bi lahko vodil do položaja, v katerem ponudnik, izbran za sklop št. 1, svojo ponudbo opira na uporabo programske opreme Autonomy, izbrani ponudnik za sporno naročilo pa predlaga rešitev, ki se opira na drugačno orodje za sistematizacijo. Poleg tega bi bilo malo verjetno, da bi Komisija, potem ko je imela nekaj sto tisoč eurov stroškov s programsko opremo Autonomy, sprejela tveganje, da lahko zadevni javni razpis vodi do izbire drugega orodja, ki ni ta programska oprema.

97 Tožena stranka se načeloma strinja z navedbami tožeče stranke glede funkcionalnosti programske opreme Autonomy ter predmeta sklopa št. 1 spornega naročila.

98 Vendar pa tožena stranka izpodbija dejstvo, da je njen nakup programske opreme Autonomy ponudnike prisilil, da so ponovno pregledali zgradbo sistema CORDIS, glede na to, da to orodje sistemskega razvrščanja ni del te zgradbe.

99 Tožena stranka meni, da naj nakup programske opreme Autonomy ne bi vodil do spremembe razpisne dokumentacije. Poudarja, da je bila pripravljena sprejeti vse predloge glede pridobitve boljšega sistema sistematike od programske opreme Autonomy in tudi vse druge nove ideje. Komisija s sklicevanjem zlasti na točko 6.2.3.3 Zvezka B razpisne dokumentacije, naslovljeno „Indeksacija, posebni vidiki in sistematizacija“, pojasnjuje, da ponudnikom za sporno naročilo ni bilo treba predstaviti rešitev, ki bi omogočale izvedbo zapletenih iskanj v CORDIS-u. Ker je programska oprema Autonomy obstajala na trgu, bi lahko tožeča stranka v svojo ponudbo vključila predlog za uporabo te programske opreme, kot tudi kateregakoli drugega orodja te vrste. Ponudnik, ki je bil pri dodelitvi naročila uvrščen na drugo mesto, naj bi tako s tem, da je predlagal drug sistem, ki je bil „novost“ glede indeksacije in sistematizacije, oddal zelo kakovostno ponudbo.

100 Tožena stranka je na obravnavi v odgovor na vprašanje Sodišča prve stopnje pojasnila, da je na spletni strani, ki je bila posebej namenjena zadevnemu razpisu, razkrila podatke v zvezi s programsko opremo Autonomy kot odgovor na zahtevo ponudnikov v zvezi s tem, in to le zaradi preglednosti.

ii) Dostop do dokumentacije v zvezi s tehnično zgradbo in izvirne kode CORDIS-a

101 Tožeča stranka meni, da je Komisija s tem, da naj bi imel izbrani ponudnik izključni dostop do določenih tehničnih informacij in naj bi tako lahko predstavil veliko bolj konkurenčno ponudbo kot vsi ostali ponudniki, ki so bili prisiljeni predstaviti finančne ponudbe z višjim zneskom, kršila načelo enakega obravnavanja ponudnikov.

102 Tožeča stranka pojasnjuje, da naj bi imel sedanji pogodbenik izključni dostop do tehničnih informacij glede dejanskega stanja projekta in zlasti do izvorne kode

CORDIS-a. Tožeča stranka trdi, da nobena ustrezna in posodobljena tehnična informacija ni bila sporočena drugim ponudnikom, ne glede na dejstvo, da so bili ti podatki na voljo. Edini koristen podatek, ki je bil sporočen potencialnim ponudnikom, je bil dokument, ki opisuje tehnične specifikacije zasnove aplikacije, ki je bila nameščena in dejansko v uporabi pri Komisiji v času zadevnega razpisa, ter natančno in dobro dokumentirana izvorna koda aplikacije.

103 Tožeča stranka glede CD-ja 1 in CD-ja 2 ter inventarnega seznama, ki so bili dani potencialnim ponudnikom, trdi, da naj bi se tehnične informacije, ki so bile sporočene, nanašale le na starejšo različico CORDIS-a. Navedeni podatki so se nanašali le na obdobje do maja 2002 in so v bistvu zajemali neobdelane statistične podatke, skrajno omejene podatke zelo slabe kakovosti in zato neveljavne, zastarele ali omejeno veljavne podatke. Nazadnje je tožeča stranka na obravnavi trdila, da so na CD-ju 2 strani vsebovale dve grafični predstavitvi zasnove zgradbe CORDIS-a, in sicer „zgradbo na treh ravneh“ in „zgradbo strežnika spletnih aplikacij“.

104 Tožeča stranka glede inventarnega seznama trdi, da je velik del programov programske opreme specifičen za naprave. Ponudnik za sporno naročilo bi torej moral opisati predlagane aplikacije v jeziku in z izvorno kodo, ki so značilni za te naprave. Meni, da inventarni seznam ni jasen. Na podlagi inventarnega seznama naj namreč ne bi bilo možno določiti, kje se nahajajo posebni programi za naprave, ki so na voljo. Zlasti naj ne bi bilo mogoče določiti, katere aplikacije so bile nameščene na posamezne naprave in na kakšen način so bile nameščene.

105 Tožeča stranka v zvezi s pomembnostjo izvorne kode za ponudbe spornega naročila pojasnjuje, da je dokumentirana izvorna koda „temeljni kamen“ vsakega projekta v zvezi z informacijsko tehnologijo. V obravnavanem primeru bi bil CORDIS brez

poznavanja izvorne kode „črna skrinjica“. Tožeča stranka trdi, da mora ponudnik upoštevati več možnosti, ne da bi lahko kadar koli vse izčrpal, da bi poskusil predvideti vse mogoče položaje, s katerimi bi se lahko soočil v fazi izvajanja. Poleg tega meni, da če kljub vsemu pride do njih, ima velike stroške s preučitvijo na tisoče vrstic nepoznanih izvornih kod ter s pripravo pomanjkljivih analiz in dokumentacije.

106 Tožeča stranka dodaja, da je poznavanje izvorne kode potrebno tudi za izračun cene ponudbe. Izračun ponudb za naročila na področju novih tehnologij bi bil v primeru prevzema obstoječe aplikacije zelo olajšan z uporabo programske opreme, specializirane za izračun stroškov, kot je programska oprema imenovana „Cocomo 2“ (COnstructive-COst-MOdel). Število vrstic izvorne kode naj bi predstavljalo temeljni podatek za uporabo programske opreme Cocomo 2. Za uporabo te programske opreme bi bil namreč prvi podatek, ki bi ga bilo treba vnesti, ocena števila vrstic izvorne kode.

107 Tožeča stranka glede trditev tožene stranke, da je bil njen namen spodbujanje kreativnosti, trdi, da je bilo zelo natančno in podrobno poznavanje starejše različice CORDIS-a nujno potrebno za načrtovanje prihodnjih projektov. Tožeča stranka trdi, da čeprav je bil eden izmed ponudnikov izredno kreativen, bi bil neuspešen, če bi moral pripraviti ponudbo na podlagi napačnih predpostavk in napačnih usmeritev.

108 Tožena stranka meni, da izbrani ponudnik ni imel privilegiranega dostopa do ustreznih podatkov. To naj bi dokazovalo dejstvo, da je izbrani ponudnik višje ocenil število dni osebja kot tožeča stranka.

109 Tožena stranka trdi, da je med razpisnim postopkom storila vse za posredovanje izčrpne informacije glede različice CORDIS-a, ki je bila v uporabi. Pojasnjuje, da so bile naloge opisane v zvezkih A in B razpisne dokumentacije. Dodatne informacije naj bi bile posredovane na informativnem dnevu, organiziranem 7. januarja 2003, in na spletni strani, ki je bila posebej namenjena zadevnemu razpisu.

110 Tožena stranka glede vsebine CD-ja 1 in CD-ja 2 pojasnjuje, da CD 1 vsebuje specifikacije zgradbe CORDIS-a, v zadnji različici, ki se je uporabljala do konca razpisnega postopka, ter posebni brskalnik, katerega namen je ponudnikom olajšati pregled CD-ja 1. CD 2 naj bi vseboval funkcionalne in tehnične specifikacije CORDIS-a, analizna poročila, grafično predstavitev zasnove zgradbe CORDIS-a, podrobnosti programske opreme, programe preizkušanja in navodilo za uporabnika, ki vsebuje en dokument za vsako zbirko podatkov. Tožena stranka v zvezi z dvema manjkajočima grafičnima predstavitvama zasnove zgradbe CORDIS-a, in sicer „zgradbe na treh ravneh“ in „zgradbe strežnika spletnih aplikacij“ (glej točko 103 zgoraj), pojasnjuje, da ju dejansko ni bilo mogoče prikazati. Ti zgradbi naj bi bile zato opisani v besedilu in naj bi tvorili običajne računalniške zasnove, ki naj ne bi bile značilne za sistem CORDIS. Tožena stranka poleg tega poudarja, da ni bila obveščena o dejstvu, da je bilo grafični predstavitvi mogoče prikazati šele 14. marca 2003, in sicer v petek popoldan pred rokom za oddajo ponudb (19. marec 2003). Tožena stranka naj bi manjkajoče grafične predstavitve ponudnikom dala na voljo v torek, 18. marca 2003, opoldne.

111 Tožena stranka glede izvorne kode izrecno priznava, da ta ni bila posredovana ponudnikom. Trdi, da izvorna koda ni niti potrebna niti upoštevna pri oddaji in presoji ponudb in zlasti ne pri izračunu stroškov. Izvorna koda postane zanimiva le v trenutku prevzema storitev. To naj bi bil razlog, zaradi katerega je bilo v točki 6.8 Zvezka B razpisne dokumentacije določeno, da sedanji pogodbenik izroči novemu pogodbeniku vse ustrezne predmete, predvsem izvorno kodo.

112 Tožena stranka je na obravnavi v odgovor na vprašanja Sodišča prve stopnje navedla, da po njenem mnenju ni bilo posebnega razloga, kot je varstvo pravic intelektualne lastnine, ki bi lahko preprečil prenos izvorne kode na potencialne ponudnike.

113 Tožena stranka glede inventarnega seznama trdi, da ponudniki zaradi spornega naročila naj ne bi prejeli veliko strojne in programske opreme, ki je na voljo za projekt CORDIS, ker je ta namenjena sklopu št. 3. Pojasnjuje da upoštevanje obstoječe opreme ni nujno najboljša rešitev za pripravo ponudb v zvezi z bodočimi podpornimi storitvami za CORDIS, ker je določena strojna oprema zastarana. V razpisni dokumentaciji bi torej moralo biti določeno, da je ponudnikom dovoljeno, da predlagajo alternativne rešitve.

114 Tožena stranka v odgovor na vprašanje Sodišča prve stopnje, postavljeno na obravnavi, v zvezi z razlogom, zaradi katerega Komisija ni dala na voljo vseh tehničnih informacij na začetku razpisnega postopka, pojasnjuje, da pojasnjevalni dokumenti, zlasti inventarni seznam, v trenutku objave razpisa še niso bili pripravljeni. Te tehnične dokumente je zato dala na voljo potencialnim ponudnikom postopoma, kot so potekala pripravljalna dela. Tožena stranka poudarja, da je razpisni postopek trajal 4 mesece namesto običajnih 36 dni, tako da so imeli potencialni ponudniki dovolj časa za prilagoditev njihovih ponudb novim podatkom. Tožena stranka dodaja, da je v razpisni dokumentaciji jasno navedeno, da je bilo določeno, da bodo manjkajoči podatki na voljo v poznejši fazi, na spletni strani, ki je bila posebej namenjena zadevnemu javnemu razpisu.

iii) Vpliv nepoznavanja ali zamudne seznanitve s pridobitvijo programske opreme Autonomy ter s tehnično zgradbo in izvorno kodo CORDIS-a na ponudbo tožeče stranke

1. Vpliv zatrjevanega ravnanja Komisije na kakovost ponudbe tožeče stranke

115 Tožeča stranka v okviru svoje trditve v zvezi z domnevnimi očitnimi napakami Komisije pri presoji njene ponudbe in ponudbe izbranega ponudnika (tretji tožbeni razlog) izpodbija določene domnevno negativne trditve v zvezi z njeno ponudbo, v poročilu razpisne ocenjevalne komisije.

116 Tožeča stranka trdi, da iz več negativnih trditev, navedenih v poročilu razpisne ocenjevalne komisije (glej točko 24 zgoraj) izhaja, da so manjkajoči tehnični podatki ali podatki, do katerih je imela dostop z zamudo, negativno vplivali na oceno kakovosti njene ponudbe. V zvezi s tem se sklicuje – glede prvega merila za dodelitev – na prvo, drugo, tretjo in šesto trditev in glede drugega merila za dodelitev na četrto trditev.

117 Tožeča stranka glede prvega merila za dodelitev in prve trditve v bistvu meni, da če so bili določeni tehnični elementi razloženi jedrnato, je to zato, ker tehnični podatki glede tega niso bili dovolj natančni. Tožeča stranka v zvezi z drugo trditvijo meni, da je morala zato, ker ni imela dostopa do podatkov, ki jih je imel na voljo sedanji pogodbenik, da bi zajela vse morebitne strukture in postopke, „pripraviti dolge osnutke“. V zvezi s tretjo trditvijo meni, da če je bila njena ponudba ocenjena kot preveč opisna glede na raziskavo in funkcionalnost, je to zato, ker so bili potencialni ponudniki zelo pozno seznanjeni s temeljno vlogo programske opreme Autonomy na

tehnični platformi CORDIS-a. Tožeča stranka glede šeste trditve meni, da če je bila njena ponudba ocenjena kot nepotrebno natančna, ki se ponavlja in je brez konkretnih predlogov, je to zato, ker je bila ta določena s potrebo po ohranitvi obstoječega informativnega sistema, nad katerim nihče izmed ponudnikov, z izjemo sedanjega pogodbenika, ni imel pregleda.

118 Tožeča stranka v zvezi z drugim merilom za oddajo in četrto trditvijo trdi, da je bil bolj specifičen pregled CORDIS-a nemogoč, ker bi zanj potrebovali več podatkov o njegovem delovanju v tistem obdobju. Le ponudnik, ki ima dostop do novejših notranjih informacij, bi torej lahko prevzel tveganje podajanja kategoričnih izjav v zvezi s tem.

119 Tožena stranka izpodbija trditev, da naj bi izbrani ponudnik prejel višje ocene zaradi njegovega privilegiranega dostopa do informacij in gradiva. Tožena stranka v zvezi s tem navaja nekatere primere kot dokaz šibkosti trditev tožeče stranke.

120 Komisija v zvezi s prvim merilom oddaje pojasnjuje zlasti, da je v oceni ponudbo izbranega ponudnika kritizirala, ker je bila tehničen predlog, ki temelji na obstoječem sistemu, in ker ni zajemala novega pristopa.

121 Tožena stranka se v zvezi z drugim merilom oddaje (četrta trditev) sklicuje glede spornega naročila zlasti na točko 6.2.1 Zvezka B razpisne dokumentacije, v skladu s katero je naloga ponudnikov zgolj, da opišejo temeljne potrebe v zvezi s tem, kar je potrebno za nadaljevanje in za razvoj CORDIS-a, in v kateri je določeno, da so v zvezi s tem „kako“ [načinom] v razpisni dokumentaciji določene le minimalne potrebe.

2. Vpliv zatrjevanega ravnanja Komisije na ceno ponudbe tožeče stranke

122 Tožeča stranka v odgovor na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje trdi, da je bila zaradi manjkajočih informacij ali informacij, ki jih je Komisija posredovala z zamudo med razpisnim postopkom, njena ponudba podvržena dejavniku tveganja od 25 do 30 %. Porazdelitev dejavnika tveganja kar zadeva navedene podatke, naj bi bila taka:

– 7 % za baze podatkov;

– 7 % za programsko opremo Autonomy;

– 5 % za izvorno kodo;

– 11 % za specifikacije v zvezi s tehničnimi specifikacijami (logična zasnova programske opreme) in listinami.

123 Tožeča stranka je na obravnavi pojasnila, da je izračune opravila z uporabo programske opreme Cocomo 2. V odgovor na vprašanje Sodišča prve stopnje je pojasnila namen in delovanje programske opreme Cocomo 2.

124 Programska oprema Cocomo 2 se tako opira na matematično formulo, ki temelji na vrsticah izvorne kode in omogoča izračun napora, ki je potreben za izvedbo katerega koli dela, ki temelji na njih. Ustrezna enačba zajema 22 parametrov, ki predstavljajo enakovredne faktorje resničnega življenja in ki naj bi vplivali na napor, ki je potreben za izdelavo programa ali za izpolnitev vseh nalog, povezanih z računalniškim programom. 5 parametrov, ki predstavljajo kazalce multiplikativnih stroškov, se imenuje „multiplikator napora“ (ME), in 17 parametrov dodatnih stroškov pa „faktorji lestvice“ (FE).

125 Poleg tega naj bi ta model za vsak parameter nudil šest možnih ocen in natančna navodila v zvezi z izbiro ustrezne ocene. Vsakemu parametru se tako lahko podeli, odvisno od primera, ena izmed naslednjih ocen: „Zelo slabo“, „Slabo“, „Zadostno“, „Dobro“, „Zelo dobro“, „Izredno dobro“. Vsaki izmed navedenih ocen ustreza vrednost v točkah. Te točke upadajo glede na dano oceno, to pomeni, da so toliko nižje, kolikor boljša je ocena za parameter.

126 Ocenjeni napor za projekt z določeno velikostjo izvorne kode se izrazi v številu oseb/mesec (PM) in preračuna v skladu z naslednjo enačbo (A in B sta konstanti):

$$PM = A \times (\text{velikost izvorne kode})^{E} \times \prod_{i=1}^{n} ME_i$$

s tem, da je

$$E = B + 0{,}01 \times \sum_{j=1}^{5} FE$$

127 Po mnenju tožeče stranke je mogoče v primeru zadevnega razpisa predpostavljati, da bo vsak od ponudnikov dobil enako oceno za 22 parametrov, ne glede na njihovo prejšnje poznavanje CORDIS-a in gradivo, ki je na razpolago v okviru zadevnega razpisa, z izjemo dveh parametrov, ki se nanašata, na eni strani, na poznavanje koncepta programske opreme, ki jo je treba razviti, in drugi strani, na okolje, ki ga programska oprema uporablja, to je „parameter PREC“, ki označuje stopnjo poznavanja, in „parameter AEXP“, ki označuje izkušnje v zvezi s programsko opremo. „Parameter PREC“ naj bi bil eden izmed 17 faktorjev lestvice. „Parameter AEXP“ naj bi bil eden izmed 5 multiplikatorjev napora.

128 Po mnenju tožeče stranke je mogoče enačbo, predstavljeno zgoraj v točki 126, za izračun vpliva v naslednjih dveh primerih uporabili dvakrat:

– ko ponudnik zelo dobro pozna starejšo različico CORDIS-a, ob predpostavki, da bo parametroma PREC in AEXP zato dodeljena ocena „Zelo dobro“;

– ko ponudnik zelo omejeno pozna starejšo različico CORDIS-a, ob predpostavki, da bo parametroma PREC in AEXP zato dodeljena ocena „Zelo slabo“.

129 Po mnenju tožeče stranke, če za tak izračun vzamemo velikost izvorne kode, ki je ocenjena na 5000 vrstic, dobimo napor, ocenjen na 15,4 PM za ponudbo ponudnika, navedeno v prvem primeru, in napor, ocenjen na 25,9 PM za ponudbo ponudnika, navedeno v drugem primeru. To bi pomenilo, da bi bil ocenjeni napor za tožečo stranko približno za 40 % višji kot v primeru ponudnika, ki je v celoti seznanjen z

vsemi tehničnimi podatki in z izvorno kodo starejše različice CORDIS-a. Tožeča stranka poleg tega trdi, da bi kljub vnosu parametrov, ki ustrezajo ocenam, ki jih je treba primerjati kot „Dobro“ in „Slabo“ ali „Dobro“ in „Zelo slabo“, dobili razliko 30 %.

130 Tožena stranka meni, prvič, da bi moral izračune, izvedene na podlagi programske opreme Cocomo 2, opraviti neodvisni izvedenec, imenovan za ta namen.

131 Tožena stranka trdi, da je izbira tožeče stranke glede ocen, dodeljenih parametroma PREC in AEXP, opravljena subjektivno. Tožena stranka poudarja, da se je tožeča stranka v dokumentih v zvezi s ponudbo predstavila kot organizacija z veliko izkušnjami na področju informatike in komunikacije, medtem ko se sedaj pri navajanju dejavnika tveganja, nastalega zaradi zatrjevanega pomanjkanja tehničnih informacij, predstavlja kot ponudnik, ki ima nižjo do srednjo raven znanja na tem področju.

132 Tožena stranka dvomi, da je temelj, na katerem si tožeča stranka daje oceno „Zelo slabo“ za parametra PREC in AEXP, upravičen. Trdi, da bi tožeča stranka za izračun na podlagi programske opreme Cocomo 2 tema parametroma morala dati oceno „Zadostno“.

133 Tožena stranka izpodbija tudi oceno „Zelo dobro“ za izbranega ponudnika. Tožeča stranka naj bi s tem namerno prezrla dejstvo, da izbrani ponudnik tudi ni pogodbenik, ki je v celoti seznanjen s sistemom CORDIS, čeprav se upošteva oddaja v podizvajanje dela spornega naročila sedanjemu pogodbeniku.

134 Tožena stranka na eni strani v zvezi s parametrom PREC pojasnjuje, da ta zajema naslednje elemente: razumevanje, ki ga ima zadevno podjetje glede ciljev proizvoda, izkušnje, ki jih je pridobilo s podobnimi sistemi programske opreme, sočasen razvoj nove strojne opreme in novih operativnih postopkov, vezanih na projekt, ter potreba po inovaciji oblike obdelovanja podatkov (algoritmi). Tožena stranka dvomi, da bi se lahko tožeča stranka zaradi vseh teh elementov pravilno ocenila kot „Zelo slabo“. To bi pomenilo, da ima „splošno“ razumevanje ciljev proizvoda, „zmerne izkušnje“, „veliko potrebo“ po sočasnem razvoju in „precejšnjo potrebo po inovaciji algoritmov obdelovanja podatkov“.

135 Tožena stranka na drugi strani glede parametra AEXP pojasnjuje, da si tožeča stranka ponovno pripisuje oceno „Zelo slabo“, ki ustreza izkušnjam manj od dveh mesecev z zadevno aplikacijo. Tožeča stranka naj bi tako trdila, da ni bila povsem seznanjena z vrsto projekta, na katerega se nanaša zadevni razpis, ter da je imela njena skupina delavcev zelo malo izkušenj s to vrsto aplikacij.

136 Tožena stranka meni, drugič, da tožeča stranka ni pojasnila razdelitve dejavnika tveganja 30 % na več elementov, ki se nanašajo na baze podatkov (7 %), programsko opremo Autonomy (7 %), izvorno kodo (5 %) in tehnične specifikacije (11 %).

137 Komisija meni, da povečanja stroškov v zvezi s številom oseb/dan za 11 %, ki se pripisuje domnevnemu neposredovanju tehničnih specifikacij, ni treba upoštevati, saj je imela tožeča stranka te tehnične specifikacije v celoti na razpolago. Poleg tega grafični predstavitvi zgradbe CORDIS-a, ki ju na CD-ju 2 ni bilo mogoče prikazati, ne predstavljata dejavnika tveganja 11 %.

138 Tožena stranka prav tako izpodbija povečanje stroškov za 7 %, ki se pripisuje domnevno prepozni seznanitvi z nakupom programske opreme Autonomy, glede na to, da je ta programska oprema na trgu dobro poznana.

139 Nazadnje, tožena stranka dvomi, da izvorna koda predstavlja dejavnik tveganja le v višini 5 %, medtem ko po njenem mnenju vse trditve tožeče stranke temeljijo na tem, da je bilo neposredovanje tehničnih specifikacij (ki se mu pripisuje koeficient 11 %) in izvorne kode zelo pomembno.

b) Presoja Sodišča prve stopnje

i) Uvodne ugotovitve

140 Tožeča stranka s trditvijo, da je Komisija omogočila dostop do določenih bistvenih informacij izključno izbranemu ponudniku, trdi, da je Komisija kršila načelo prepovedi diskriminacije ponudnikov.

141 Sodišče prve stopnje v zvezi s tem najprej navaja poseben pomen načela enakega obravnavanja na področju oddaje javnih naročil (glej točki 60 in 61 zgoraj). Komisija je namreč v okviru teh postopkov dolžna skrbeti za spoštovanje načela enakega obravnavanja in posledično za enakost možnosti vseh ponudnikov (glej zgoraj v točki 64 navedeno sodbo AFCon Management Consultants in drugi proti Komisiji, točka 75 in navedena sodna praksa).

142 Iz sodne prakse izhaja, da načelo enakega obravnavanja zajema obveznost preglednosti, da se tako omogoči preverjanje spoštovanja tega načela (sodbi Sodišča z dne 18. junija 2002 v zadevi HI, C-92/00, Recueil, str. I-5553, točka 45, in z dne 12. decembra 2002 v zadevi Universale-Bau in drugi, C-470/99, Recueil, str. I-11617, točka 91).

143 Načelo enakega obravnavanja med ponudniki, katerega namen je spodbujanje razvoja zdrave in učinkovite konkurence med podjetji, ki sodelujejo pri javnem naročilu, zahteva, da imajo vsi ponudniki pri postavljanju pogojev svojih ponudb enake možnosti, in torej zahteva, da za vse konkurente veljajo enaki pogoji (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 18. oktobra 2001 v zadevi SIAC Construction, C-19/00, Recueil, str. I-7725, točka 34, in zgoraj v točki 141 navedeno sodbo Universale-Bau in drugi, točka 93).

144 Bistveni namen načela preglednosti, ki je povezano z njim, je zagotoviti neobstoj tveganja favoriziranja in samovolje naročnika. Zahteva, da so vsi pogoji in načini postopka oddaje v obvestilu o razpisu ali v razpisni dokumentaciji oblikovani jasno, natančno in enopomensko (sodba Sodišča z dne 29. aprila 2004 v zadevi Komisija proti CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Recueil, str. I-3801, točke od 109 do 111).

145 Načelo preglednosti torej tudi zahteva, da so vse tehnične informacije, ki so pomembne za dobro razumevanje obvestila o razpisu ali razpisne dokumentacije, dane na razpolago, kakor hitro je mogoče, vsem podjetjem, ki so udeležena v postopku oddaje javnih naročil, da se tako, na eni strani, vsem razumno obveščenim in običajno prizadevnim ponudnikom omogoči, da jih razumejo v pravilnem obsegu in jih razlagajo na enak način, in, na drugi strani, da se naročniku omogoči učinkovit preizkus, ali ponudbe ponudnikov ustrezajo merilom, ki urejajo zadevno naročilo.

ii) Domnevno neenako obravnavanje v primerjavi z izbranim ponudnikom v zvezi z dostopom do določenih tehničnih informacij

1. Splošno

146 Najprej je treba poudariti, da tožeča stranka Komisiji očita, da je kršila načelo enakega obravnavanja zaradi domnevne zamude pri dajanju določenih tehničnih informacij na razpolago ponudnikom razen izbranemu ponudniku. V skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točkah 60 in 61 ter v točkah od 141 do 144, naj bi Komisija kršila enake možnosti vseh ponudnikov ter načelo preglednosti, ki je povezano z načelom enakega obravnavanja.

147 Nato je treba ugotoviti, da če je taka kršitev enakih možnosti in načela preglednosti resnična, potem pomeni kršitev predhodnega postopka, s čimer je kršena pravica zadevnih strank do informacij. Vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso lahko kršitev postopka povzroči ničnost zadevne odločbe le, če se ugotovi, da bi v primeru, ko do te kršitve ne bi prišlo, upravni postopek lahko vodil do drugačnega izida, če bi imela tožeča stranka dostop do zadevnih informacij od začetka postopka, in če bi v zvezi s tem obstajala vsaj majhna možnost, da bi lahko tožeča stranka prišla do upravnega postopka z drugačnim izidom (glej sodbo Sodišča z dne 2. oktobra 2003 v zadevi Thyssen Stahl proti Komisiji, C-194/99 P, Recueil, str. I-10821, točka 31 in navedena sodna praksa, ter sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v združenih zadevah Atlantic Container Line in drugi proti Komisiji, T-191/98 in od T-212/98 do T-214/98, Recueil, str. II-3275, točki 340 in 430).

148 Sodišče prve stopnje bo v zvezi s tem najprej obravnavalo, ali navedena neenakost obravnavanja – ki jo predstavlja zamuda pri prenosu določenih tehničnih informacij ponudnikom, ki niso izbrani ponudnik – kot taka predstavlja kršitev postopka, ker informacije, ki so dejansko uporabne za pripravo ponudb, niso bile dane na voljo vsem ponudnikom, kakor hitro je bilo to mogoče.

149 Če bi se taka kršitev ugotovila, bo Sodišče prve stopnje preučilo, ali bi v primeru, ko do kršitve ne bi prišlo, postopek lahko vodil do drugačnega rezultata. S tega vidika bi taka nepravilnost pomenila kršitev enakih možnosti ponudnikov le, kadar iz obrazložitev tožeče stranke verjetno in dovolj podrobno izhaja, da bi bil lahko rezultat postopka v zvezi s tem drugačen.

2. Zamudno posredovanje določenih tehničnih informacij s strani Komisije

150 Sodišče prve stopnje najprej ugotavlja, da je izbrani ponudnik pred začetkom razpisnega postopka v celoti poznal vse tehnične specifikacije baz podatkov CORDIS-a ter programske opreme Autonomy, saj je bil njegov podizvajalec, ki je glede na vloženo ponudbo zahteval vsaj 35 % predlaganih nalog, obstoječi pogodbenik v času začetka razpisnega postopka.

151 Poleg tega ni dvoma, da je Komisija imela na razpolago tehnične specifikacije baz podatkov CORDIS-a takoj, ko se je začel postopek razpisa, in sicer konec novembra 2002.

152 Tožena stranka prav tako ne izpodbija, da je sama vsem potencialnim ponudnikom dala na voljo tehnične specifikacije baz podatkov CORDIS-a šele postopoma, med razpisnim postopkom.

153 Komisija je namreč del tehničnih specifikacij baz podatkov CORDIS-a posredovala šele mesec dni po začetku razpisnega postopka, 20. decembra 2002, na CD-ju 2 ter objavila preostale tehnične informacije šele 5. februarja 2003 na inventarnem seznamu, kar je le 6 tednov pred iztekom roka, določenega za oddajo ponudb.

154 Utemeljitev, ki jo je predložila tožena stranka, namreč da v začetku razpisnega postopka še ni pripravila vseh informacij, je treba zavrniti, ker je treba zagotoviti, da imajo vsi potencialni ponudniki enake možnosti, in bi lahko počakala, da bi bila za začetek navedenega razpisnega postopka zmožna posredovati vse navedene informacije vsem potencialnim ponudnikom.

155 Sodišče prve stopnje nato ugotavlja, da je izbrani ponudnik – glede na to, da je bil njegov bodoči podizvajalec za izvedbo dela spornega naročila pogodbenik v času začetka razpisnega postopka – lahko bil od začetka postopka javnega naročila v celoti seznanjen z delovanjem programske opreme Autonomy zaradi namestitve poskusne različice v različico CORDIS-a, ki je veljala v tistem obdobju. Poleg tega je bodoči podizvajalec izbranega ponudnika pripravil tudi nakup programske opreme Autonomy s strani Komisije, nakup, do katerega je prišlo med razpisnim postopkom. Tako je zelo verjetno, da je bil izbrani ponudnik v celoti obveščen o navedenem nakupu vse od začetka.

156 Tožena stranka ne ugovarja, da so bili drugi ponudniki o navedenem nakupu obveščeni le z objavo dokumenta „Superquest– Implementation of Release 6 and beyond“ z dne 18. februarja 2002, kar je le en mesec pred iztekom roka določenega za oddajo ponudb.

157 Zato Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je Komisija vsem potencialnim ponudnikom informacije v zvezi s tehničnimi specifikacijami baz podatkov CORDIS-a in informacije v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy posredovala šele med razpisnim postopkom, ob upoštevanju dejstva, da je bilo določeno, da bo takratni pogodbenik podizvajalec za izvedbo dela spornega naročila.

3. Obveznost nevtralizacije prednosti izbranega ponudnika

158 V zvezi s tem je treba opozoriti na ugotovitve glede preizkusa diskriminatornega značaja zahteve iz razpisne dokumentacije po neodplačnem uvajalnem obdobju (glej točke od 60 do 80 zgoraj), v okviru katerih je bilo pojasnjeno, da načelo enakega obravnavanja ponudnikov zajema nevtralizacijo morebitnih prednosti sedanjega pogodbenika ali ponudnika, ki je z njim povezan v okviru pogodbe o podizvajanju le, kadar ohranitev teh prednosti ne bi bila nujno potrebna, to pomeni kadar je izvedba te nevtralizacije enostavna, ko je ekonomsko sprejemljiva in če se z njo ne krši pravic sedanjega pogodbenika ali navedenega ponudnika.

159 Glede tega je treba ugotoviti, da je Komisija razpolagala s popolnimi podatki o tehničnih specifikacijah baz podatkov CORDIS-a že od začetka zadevnega razpisnega postopka. Tako bi jih lahko torej enostavno posredovala vsem ponudnikom kot prilogo k razpisni dokumentaciji. Poleg tega je treba ugotoviti, da bi bilo prav tako enostavno, ter da to ne bi povzročilo dodatnih stroškov, da bi vse potencialne

ponudnike obvestila o nakupu programske opreme Autonomy neposredno potem, ko je do nakupa prišlo, in sicer konec decembra 2002. Nazadnje je treba ugotoviti, da tožena stranka izrecno priznava, da ni bilo posebnega razloga, kot je varstvo pravic intelektualne rastline, ki bi jo lahko oviral pri dajanju izvorne kode na razpolago tretjim osebam.

160 Iz zgoraj navedenega izhaja, da v obravnavanem primeru načelo enakega obravnavanja ponudnikov terja nevtralizacijo prednosti sedanjega pogodbenika ali prednosti izbranega ponudnika. Zato je treba ugotoviti, da neenakost obravnavanja, ki jo predstavlja zamuda pri posredovanju določenih tehničnih informacij ponudnikom, ki niso izbrani ponudnik, pomeni kršitev postopka.

161 Zato je treba preveriti, ali bi v primeru neobstoja te kršitve zadevni razpisni postopek lahko vodil do drugačnega izida.

iii) Pomembnost informacij, ki jih je Komisija posredovala z zamudo, za ponudbe v zvezi s spornim naročilom

162 Sodišče prve stopnje poudarja, da če bi se izkazalo, da informacije, ki so bile ponudnikom, ki niso izbrani ponudnik, posredovane z zamudo, niso bile pomembne za pripravo ponudb v zvezi s spornim naročilom, zamuda pri njihovem posredovanju v nobenem primeru ne bi predstavljala prednosti za izbranega ponudnika in torej ne bi pomenila kršitve postopka, ki predstavlja kršitev načela enakega obravnavanja ponudnikov, kot je to trdila tožeča stranka.

1. Pomembnost informacij v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy

163 Sodišče prve stopnje glede pomembnosti informacij v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy ugotavlja, prvič, da iz skupnih opisov strank izhaja, da gre pri programski opremi Autonomy za zapleteno orodje za razvrščanje, ki končnim uporabnikom omogoča iskanje v več kontekstih in predvsem v več jezikih.

164 Drugič, Sodišče prve stopnje ugotavlja, da iz opisa spornega naročila v točki 4 Zvezka A razpisne dokumentacije izhaja, da morajo ponudniki za navedeno naročilo v svoje ponudbe vključiti predloge, ki bi lahko zagotovili razvoj tehnične infrastrukture, ki jo uporabljajo izvajalci drugih sklopov in Komisija, zlasti „sistem za upravljanje vsebin na [Internetu]“, ter da mora ponudnik, ki je bil izbran za sporno naročilo, razvijati „tudi nova orodja in nove funkcije, katerih del le v poskusne namene“.

165 Tretjič, upoštevati je treba dejstvo, da imajo ponudniki v skladu s točko 6.2.3.3 Zvezka B razpisne dokumentacije pod naslovom „Indeksacija, posebni vidiki in sistemizacija“ za sporno naročilo „možnost uporabe proizvodov, ki so na razpolago za uvedbo, na primer, sistemizirane konstrukcije, vendar pa se morajo ti uporabljati na dolgi rok ter biti združljivi s strukturo CORDIS.“

166 Sodišče prve stopnje meni, da iz opisa nalog, ki jih zagotavlja ponudnik spornega naročila, ter iz točke 6.2.3.3 Zvezka B razpisne dokumentacije izhaja, da so ponudniki za sporno naročilo lahko prosto predlagali vso programsko opremo za zapleteno sistemizacijo, ki je na voljo na trgu, vključno s programsko opremo Autonomy.

167 Iz tega sledi, da zgolj dejstvo, da je Komisija kupila programsko opremo Autonomy med razpisnim postopkom, te ni vodilo do tega, da bi ocenila kot manj ugodno ponudbo, ki bi predlagala drugo orodje za zapleteno iskanje.

168 To ugotovitev poleg tega potrjuje okoliščina, da je v ocenjevalnem poročilu v zvezi z merilom za oddajo št. 1 navedeno, da je ocenjevalna komisija ponudbo ponudnika, ki je bil pri oddaji spornega naročila uvrščen v drugi razred, štela za ponudbo zelo dobre kakovosti, s tem da je ta ponudnik predlagal drug sistem, ki je bil „novost“ glede indeksacije in sistematike, kar v zvezi s tem dokazuje, da je Komisija spoštovala ustrezne pogoje razpisne dokumentacije.

169 Iz tega sledi, da med celotnim razpisnim postopkom seznanjenost s tem, da je Komisija kupila programsko opremo Autonomy, za oceno ponudb ni bila pomembna.

170 Na podlagi zgoraj navedenega Sodišče prve stopnje v zvezi z informacijami glede nakupa programske opreme Autonomy meni, da tožeča stranka ni zadostno dokazala, kako je seznanitev z nakupom programske opreme Autonomy s strani Komisije lahko predstavljala kakršno koli prednost za izbranega ponudnika pri predložitvi ponudbe za sporno naročilo.

2. Pomembnost informacij iz dokumentacije o tehnični zgradbi in izvorni kodi CORDIS-a

171 Prvič, Sodišče prve stopnje glede domnevno nepopolne dokumentacije v zvezi s tehnično zgradbo CORDIS-a ugotavlja, da tožena stranka ne izpodbija dejstva, da so tehnične informacije iz CD-ja 1 in CD-ja 2 na splošno namenjene dopolnitvi informacij iz razpisne dokumentacije.

172 Drugič, Sodišče prve stopnje glede inventarnega seznama meni, da je tožeča stranka prepričljivo pojasnila, ne da bi tožena stranka imela možnost izpodbijati njene trditve, da bi poznavanje uporabljene strojne in programske opreme v tistem obdobju lahko služilo za pripravo aplikacij, ki jih za sporno naročilo ponudi ponudnik, zato ker bi ta moral zagotoviti, na eni strani, medsebojno delovanje nove in obstoječe opreme, in, na drugi strani, delovanje novih aplikacij z obstoječo opremo.

173 Iz tega izhaja, da bi poznavanje tehničnih informacij, ki jih je Komisija dala na voljo z zamudo in ki so na CD-ju 1 in CD-ju 2 ter na inventarnem seznamu, lahko predstavljalo dodano vrednost za ponudbe, ki se nanašajo na sporno naročilo.

174 Sodišče prve stopnje glede izvorne kode poudarja, da se v točki 4 Zvezka A razpisne dokumentacije zahteva, da morajo ponudniki za navedeno naročilo v svoje ponudbe vključiti predloge, ki bi lahko zagotovili razvoj tehnične infrastrukture, ki jo uporabljajo izvajalci drugih sklopov in Komisija, „zlasti sistem za upravljanje vsebin na [Internetu]“ in „sistem za širjenje informacij“ ter da mora ponudnik, ki je bil izbran za sporno naročilo, razvijati „tudi nova orodja in nove funkcije, katerih del le v poskusne namene“. Zato je treba ugotoviti, da vnaprejšnje poznavanje temeljnih tehničnih informacij, navedenih v prejšnjih točkah, predstavlja prednost pri pripravi ponudbe. Upravljanje in širjenje zapletenih podatkov, kar zagotavlja pogodbenik sklopa št. 1 CORDIS-a, se ponavadi opravlja s posebno uporabniško programsko opremo.

175 Zato ni dvoma, da je bilo popolno poznavanje izvorne kode programov za upravljanje in širjenje starejše različice CORDIS-a koristno pri razvoju novih orodij in novih funkcij, ki se lahko vključijo v novo različico CORDIS-a.

176 Poleg tega je tožeča stranka prepričljivo pokazala, ne da bi tožena stranka imela možnost predstaviti dejstva, ki bi nasprotovala tej trditvi, da uporaba računskega modela, na katerem temelji programska oprema Cocomo 2, ki se pogosto uporablja za izračun napora, potrebnega za izvedbo danega projekta na področju novih tehnologij, zahteva oceno števila vrstic izvorne kode projekta.

177 Zato je treba ugotoviti, da bi poznavanje izvorne kode starejše različice CORDIS-a koristilo temu, da bi se izračuni v zvezi z izvorno kodo nove različice lahko oprli na resnično oceno.

178 Sodišče prve stopnje je zato sklenilo, da je lahko dejstvo – da sta izključno sedanji pogodbenik in izbrani ponudnik seznanjena s tehnično zgradbo CORDIS-a, strojno in programsko opremo, ki sta se takrat uporabljali, in predvsem izvorno kodo – zanju pomenilo, vsaj delno, določeno prednost na začetku razpisnega postopka.

179 Sodišče prve stopnje zato – glede na to, da tožena stranka ne izpodbija dejstva, da bi lahko tehnične informacije, ki bi bile potencialnim ponudnikom dane na razpolago z zamudo, predstavljale dodano vrednost za ponudbe, ki se nanašajo na sporno naročilo – meni, da ni izključeno, da bi lahko bilo zatrjevano ravnanje Komisije podlaga za prednost za sedanjega pogodbenika in izbranega ponudnika v zvezi s ponudbo za sporno naročilo.

180 Zato je Komisija, s tem da ni posredovala, takoj ko je bilo mogoče, določenih tehničnih informacij vsem ponudnikom, kršila postopek, s čimer je kršila pravico tožeče stranke do obveščenosti.

181 Zato je treba preveriti, če je ta kršitev postopka škodovala enakim možnostim ponudnikov, s tem da bi v primeru, ko do te nepravilnosti ne bi prišlo, zadevni razpisni postopek lahko vodil do oddaje spornega naročila tožeči stranki.

182 Vendar pa se to ne bi zgodilo, če bi se kljub dejstvu, da Komisija na začetku postopka javnega razpisa ni obvestila vseh ponudnikov o vseh tehničnih informacijah v zvezi s starejšo različico CORDIS-a, ugotovilo, da tako zadržani podatki ne bi bili pomembni za ponudbo tožeče stranke.

iv. Pomembnost informacij za ponudbo, ki jih je tožeči stranki Komisija posredovala prepozno

1. Vpliv zamude pri posredovanju določenih tehničnih informacij na kakovost ponudbe tožeče stranke

183 Sodišče prve stopnje glede na navedeno meni, da je zamuda pri posredovanju zadevnih tehničnih informacij lahko za vse ponudnike, z izjemo izbranega ponudnika, povzročila nepotrebne napore in izgubo časa ter da je torej to lahko vplivalo na kakovost ponudbe tožeče stranke.

184 Ne glede na to načelno ugotovitev je treba poudariti, da v obravnavanem primeru niti popolno poznavanje zadevnih informacij v nobenem primeru ne bi imelo odločilnega vpliva na presojo celotne ponudbe tožeče stranke.

185 Prvič, tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da bi poznavanje navedenih informacij izboljšalo zlasti kvalitativno vrednost njene ponudbe, predvsem v zvezi s prvim merilom oddaje (tehnična vrednost) (glej točko 117 zgoraj). Sodišče prve stopnje poudarja, da se lahko v skladu s točko 3.3 Zvezka A razpisne dokumentacije največje možno število točk doseže na podlagi tega merila, ki določa 35 točk, ter da je bila ponudba tožeče stranke ocenjena z 21,6 točke.

186 Drugič, tožeča stranka trdi, da je četrta ugotovitev v zvezi z drugim merilom za oddajo („Dobra, ampak splošna navedba vrste zasnove in ponovne uporabe programske opreme“) negativna in da je do nje prišlo zaradi dejstva, ker ni prejela informacije v zvezi z izvajanjem CORDIS-a v tistem času. Ugotoviti je treba, da je ta trditev zelo nejasna, ker iz točke 6.2.1 Zvezka B razpisne dokumentacije v zvezi s spornim naročilom izhaja, da je naloga ponudnikov, da opišejo temeljne potrebe za tehnični in funkcionalni razvoj nove različice CORDIS-a. Poleg tega je treba ugotoviti, da je navedena ugotovitev le ena od šestih ugotovitev, ki so nastale na podlagi presoje drugega merila za oddajo, ki je lahko bilo ocenjeno z največ 25 točkami, od katerih jih je bilo 14,8 dodeljenih ponudbi tožeče stranke.

187 V zvezi s tem Sodišče prve stopnje ugotavlja, da iz razpredelnice poročila razpisne ocenjevalne komisije izhaja, da je bila formula, ki je bila uporabljena za določitev „najbolj stroškovno učinkovit[e] ponudb[e]“ v skladu s točko 3.3 Zvezka A razpisne dokumentacije in za izračun razmerja kakovost/cena posameznih ponudb, naslednja:

$$\text{razmerje} = \frac{\text{točke (kakovost)}}{\text{cena(skupaj)}} \times 1\,000\,000$$

188 Z uporabo navedene formule za ponudbo, ki jo je vložila tožeča stranka, torej z vnosom celotne cene iz ponudbe tožeče stranke (6.095.001,16 EUR) ter, na eni strani, najvišjega števila točk, ki se jih lahko doseže na podlagi prvega merila oddaje (35 točk) in, na drugi strani, točk, ki jih je ponudba tožeče stranke dejansko prejela na podlagi meril št. 2, 3 in 4, in sicer 14,8, 12,8, in 12,8 točke (glej točko 24 zgoraj), pridemo do naslednjega razmerja:

$$\frac{(35 + 14{,}8 + 12{,}8 + 12{,}8) \qquad 1\,000\,000}{6\,095\,001{,}16} = 12{,}37$$

189 Glede na to, da je izbrani ponudnik dosegel razmerje kakovost/cena 12,56, izračun pokaže, da čeprav bi tožeča stranka lahko od začetka postopka javnega razpisa pripravila svojo ponudbo s celotnim poznavanjem tehničnih podatkov, ki jih ni imela ali ki so ji bili posredovani z zamudo, in kljub temu, da je potem dosegla največje možno število točk na podlagi kvalitativnega merila št. 1 (to je 35 točk), bi bilo razmerje kakovost/cena njene ponudbe v vsakem primeru slabše od razmerja izbranega ponudnika, ker je bila cena ponudbe tožeče stranke razmeroma visoka.

190 Zato Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je očitno, da bi lahko vedenje Komisije, kolikor ga je mogoče grajati, v obravnavani zadevi v vsakem primeru na oddajo spornega naročila izbranemu ponudniku vplivalo le v primeru, ko bi na ceno ponudbe tožeče stranke dejansko vplivalo zamudno posredovanje tehničnih informacij.

2. Vpliv zamude pri posredovanju določenih tehničnih informacij na ceno ponudbe tožeče stranke

191 Sodišče prve stopnje je v zvezi s splošnim vplivom zamudnega posredovanja zadevnih tehničnih informacij od tožeče stranke zahtevalo, da pokaže, kako je po njenem mnenju izpodbijano vedenje Komisije oškodovalo tožečo stranko pri določitvi cene njene ponudbe.

192 V odgovor na to vprašanje je tožeča stranka predložila izračune, opravljene s pomočjo programske opreme Cocomo 2. Ta programska oprema omogoča oceno napora, ki ga je treba vložiti za razvoj informacijskega projekta, ki se izraža kot PM.

193 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da tožena stranka ne zanika, da je tako uporabljena metoda izračuna zanesljiva in na trgu zelo uveljavljena metoda.

194 Nasprotno se tožena stranka, daleč od tega, da bi dvomila v pravilnost programske opreme Cocomo 2, omeji na izpodbijanje načina, s katerim je tožeča stranka uporabila to programsko opremo. Tako se omeji na izpodbijanje, na eni strani, ocen, ki so bile dane parametroma PREC in AEXP, na katera tožeča stranka opira svoje izračune za dokaz, da bi bila njena ponudba vsaj 30 % cenejša, če bi bila sama v celoti seznanjena z vsemi manjkajočimi ali zamudnimi tehničnimi informacijami vse od začetka postopka javnega razpisa, in, na drugi strani, dejanske porazdelitve dejavnika tveganja na več elementov, ki se nanašajo na baze podatkov, programsko opremo Autonomy, izvorno kodo in specifikacije glede tehnične zasnove ter na dokumentacije.

195 Prvič, v zvezi z ocenami, danimi parametroma, ki ju je tožeča stranka uporabila za svoje izračune, je treba ugotoviti, da čeprav je namen trditev tožene stranke izpodbijanje navedenih ocen, pa slednja ne priznava razloga, zaradi katerega so bili opravljeni izračuni.

196 Namen izračunov, opravljenih s pomočjo programske opreme Cocomo 2, namreč ni neposredna primerjava med ponudbo tožeče stranke in ponudbo izbranega ponudnika. Ti izračuni nasprotno poudarjajo razliko med ceno, ki jo je tožeča stranka dejansko predložila, in ceno, katero bi slednja lahko ponudila, če bi bila v celoti seznanjena z vsemi manjkajočimi ali zamudnimi tehničnimi informacijami.

197 Za izvedbo te abstraktne primerjave je tožeča stranka parametroma PREC in AEXP pravilno dodelila oceno „Zelo dobro“, da bi najprej izračunala v PM napor, ki je potreben za hipotetično ponudbo ponudnika, ki bi imel na voljo vse ustrezne tehnične podatke vse od začetka postopka javnega razpisa.

198 Poleg tega je treba v zvezi s parametri za izračun cene, ki jo je tožeča stranka dejansko ponudila, ugotoviti, da tudi če bi parametroma PREC in AEXP dodelila oceno „zadostno“, kot je to zahtevala tožena stranka, dobimo na podlagi izračuna, opravljenega s splošno veljavno formulo programske opreme Cocomo 2 (glej točko 126 zgoraj), vrednost približno 19,8 PM za hipotetično ponudbo tožeče stranke. Tak rezultat torej dokazuje razliko v ocenjenem naporu za vsaj 22 % med, na eni strani, ponudbo ponudnika, ki je bil v celoti seznanjen z vsemi potrebnimi informacijami, in, na drugi strani, ponudbo povprečno seznanjenega ponudnika.

199 Zato je treba ugotoviti, da ugovori tožene stranke ne morejo izpodbiti trditev tožeče stranke, v skladu s katerimi naj bi bilo veliko povečanje cene njene ponudbe posledica neobstoja ali zamude pri posredovanju določenih tehničnih informacij.

200 Drugič, Sodišče prve stopnje glede dejanske porazdelitve dejavnika tveganja na več elementov, ki se nanašajo na tehnično zgradbo, izvorno kodo CORDIS-a in nakup programske opreme Autonomy (glej točko 122 zgoraj) poudarja, da je vprašanje, ki ga je treba rešiti, vprašanje, ali bi neenako obravnavanje ponudnikov s strani Komisije lahko imelo pomemben učinek na ponudbo tožeče stranke. Vendar porazdelitev dejavnika tveganja v tem kontekstu ni pomembna.

201 Izračuni, ki jih je tožeča stranka opravila s pomočjo programske opreme Cocomo 2, v bistvu temeljijo na splošni oceni (od „Zelo slabo“ do „Zadostno“) poznavanja tehničnih podatkov starejše različice CORDIS-a, izražene s parametroma PREC in AEXP, ne da bi porazdelitev različnih tehničnih informacij imela kakršen koli pomen. Zato je treba ugotoviti, da mora biti očitek tožene stranke v zvezi s tem zavrnjen.

202 Sodišče prve stopnje prav tako poudarja, da se ta preizkus nanaša na učinke postopkovne nepravilnosti v zvezi z zamudnim posredovanjem določenih tehničnih informacij, ki so koristne za pripravo ponudb. Vendar, kot je bilo ugotovljeno v točki 149 zgoraj, taka nepravilnost pomeni kršitev enakih možnosti ponudnikov, kadar bi lahko v primeru, ko do kršitve ne bi prišlo, postopek vodil do drugačnega izida za tožečo stranko. Zato ni treba dokazovati, da bi bilo sporno naročilo zagotovo oddano tožeči stranki. Zadostuje, da tožeča stranka dokaže, da bi brez navedene kršitve imela možnosti za pridobitev spornega naročila.

203 Vendar Sodišče prve stopnje ob upoštevanju izračunov, opravljenih na podlagi programske opreme Cocomo 2, ki jih je predložila tožeča stranka, meni, da je z zadostno verjetnostjo dokazano, da bi pomanjkanje informacij potencialnih ponudnikov v zvezi z dokumentacijo o tehnični zgradbi in izvorni kodi CORDIS-a lahko imelo velik negativen učinek na ceno, ki jo je ponudila tožeča stranka, s čimer ji je bila odvzeta možnost, da bi pridobila sporno naročilo.

204 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba zaključiti, da je Komisija s tem, da vsem potencialnim ponudnikom od začetka postopka javnega razpisa ni posredovala dokumentacije v zvezi s tehnično zgradbo in izvorno kodo CORDIS-a, kršila načelo enakega obravnavanja ponudnikov ter da je navedena kršitev lahko vplivala na oddajo spornega naročila.

205 Drugi del drugega tožbenega razloga je torej treba sprejeti.

206 Zato je treba, ne da bi bilo treba preučiti druge tožbene razloge, ki jih uveljavlja tožeča stranka, izpodbijano odločbo razglasiti za nično zaradi kršitve načela enakega obravnavanja ponudnikov v skladu s členom 3(2) Direktive 92/50 in člena 126 izvedbenih pravil.

Stroški

207 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožena stranka s svojim predlogom ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

1. **Odločba Komisije z dne 16. julija 2003 o oddaji javnega naročila, ki je bil predmet javnega razpisa Komisije ENTR/02/55 – CORDIS sklop št. 2, se razglasi za nično.**

2. **Komisiji se naloži plačilo stroškov.**

Jaeger Azizi Cremona

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 12. marca 2008.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon M. Jaeger

Stvarno kazalo

Pravni okvir ..... II - 346

Dejansko stanje ..... II - 348

I – CORDIS ..... II - 348

II – Zadevni razpis, izbrani ponudnik in oddaja spornega naročila ..... II - 349

Postopek in predlogi strank ..... II - 360

Pravo ..... II - 362

I – Obseg ničnostne tožbe ..... II - 362

II – Predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe ..... II - 364

A – Tožbeni razlogi ..... II - 364

B – Drugi tožbeni razlog: nespoštovanje načela enakega obravnavanja ponudnikov. ..... II - 365

1. Prvi del drugega tožbenega razloga: zahteva po neodplačnem trimesečnem uvajalnem obdobju ..... II - 365

a) Trditve strank ..... II - 365

b) Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 367

i) Uvodna opomba ..... II - 367

ii) Domnevna kršitev načela enakega obravnavanja ponudnikov II - 368

1) Splošno ..... II - 368

2) Diskriminatorni značaj zahteve za neodplačno uvajalno obdobje ..... II - 368

Splošno ..... II - 368

Prednost, neločljivo povezana z zahtevo po neodplačnem uvajalnem obdobju, za sedanjega pogodbenika in za ponudnika, ki je nanj vezan v okviru pogodbe o podizvajanju ..... II - 369

Vprašanje nevtralizacije prednosti, neločljivo povezane z zahtevo po neodplačnem uvajalnem obdobju ..... II - 371

3) Možnost zavrnitve prevzema storitev s strani novega pogodbenika pred iztekom trimesečnega uvajalnega obdobja ..... II - 373

2. Drugi del drugega tožbenega razloga: nedajanje na voljo več pomembnih tehničnih informacij vsem potencialnim ponudnikom vse od začetka razpisnega postopka ..... II - 374

a) Trditve strank ..... II - 375

i) Dostop do podatkov v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy ..... II - 375

ii) Dostop do dokumentacije v zvezi s tehnično zgradbo in izvirne kode CORDIS-a ..... II - 377

iii) Vpliv nepoznavanja ali zamudne seznanitve s pridobitvijo programske opreme Autonomy ter s tehnično zgradbo in izvorno kodo CORDIS-a na ponudbo tožeče stranke ..... II - 382

1) Vpliv zatrjevanega ravnanja Komisije na kakovost ponudbe tožeče stranke ..... II - 382

2) Vpliv zatrjevanega ravnanja Komisije na ceno ponudbe tožeče stranke ..... II - 384

b) Presoja Sodišča prve stopnje ..... II - 389

i) Uvodne ugotovitve ..... II - 389

ii) Domnevno neenako obravnavanje v primerjavi z izbranim ponudnikom v zvezi z dostopom do določenih tehničnih informacij ..... II - 391

1) Splošno ..... II - 391

2) Zamudno posredovanje določenih tehničnih informacij s strani Komisije ..... II - 392

3) Obveznost nevtralizacije prednosti izbranega ponudnika .. II - 394

iii) Pomembnost informacij, ki jih je Komisija posredovala z zamudo, za ponudbe v zvezi s spornim naročilom ..... II - 395

1) Pomembnost informacij v zvezi z nakupom programske opreme Autonomy ..... II - 396

2) Pomembnost informacij iz dokumentacije o tehnični zgradbi in izvorni kodi CORDIS-a ..... II - 397

iv) Pomembnost informacij za ponudbo, ki jih je tožeči stranki Komisija posredovala prepozno ..... II - 400

1) Vpliv zamude pri posredovanju določenih tehničnih informacij na kakovost ponudbe tožeče stranke ..... II - 400

2) Vpliv zamude pri posredovanju določenih tehničnih informacij na ceno ponudbe tožeče stranke ..... II - 403

Stroški ..... II - 406